

Leőwey versfordító verseny, 2010

Pécsett, a Leőwey Klára Gimnáziumban negyedik éve rendezik meg az országos versfordító versenyt. A csapatok Becker Róbert és Angela Korb verseit fordították magyarul németre, illetve németről magyarra. A zsűri elnöke Prof. Dr. Szendi Zoltán, a Pécsi Tudományegyetem Germanisztikai Intézetének vezetője, tagjai Korb Angela és Becker Róbert költők voltak.

Fordítás magyarul németre (Becker Róbert versei):

- I. helyezett: „Időtlen idétlenek” (Leőwey Klára Gimnázium csapata, Pécs)
- II. helyezett: „kisbusz” (Berzsenyi Dániel Evangélikus Gimnázium csapata, Sopron)
- III. helyezett: „Fieberphantasie” (Petőfi Sándor Evangélikus Gimnázium csapata, Bonyhád)

Fordítás németről magyarra (Angela Korb versei):

- I. helyezett: „Időtlen idétlenek” (Leőwey Klára Gimnázium csapata, Pécs)
- II. helyezett: „Napsugarak a télben” (Lovassy László Gimnázium csapata, Veszprém)
- III. helyezett: „Lächeln-Fabrik” (Friedrich Schiller Gimnázium csapata, Pilisvörösvár)

Robert Becker

Ég a gyertya ég

*megmosom kezeimet
szomorú tűzben
gyertyafolt les
árny pihen lobogásban*

*gátlóm a kín
átlóm a szerelem
ikszek a négyzeten
ez lesz a végzetem*

Világ-nézet

*végtelen tengelyen
párhuzamos hintaló
vágója porködös
sörénye kóc
nem eszik zabot
istállós étlapot:
végtelen tengelyen
világisten csahol*

I. Die Kerze brennt

ich wasche meine Hände
im traurigen Feuer
späht ein Kerzentropf
ein Schatten ruht im Geflatter

mein Hinderer ist die Qual
Liebe ist mein Grat
x quadriert
das wird mein Schicksal

Welt – Anschauung

Auf unendlichen Axen
parallele Schaukelpferde
im staubnebeligen Galopp
ihre Hede ist die Mähne
sie essen keinen Hafer,
Stall-Speisekarte:
auf unendlichen Axen
kläfft der Weltgott.

II. Glänzende Kerze

Meine Hände sind sauber
vom traurigen Feuer,
es schauert eine Wachshaut,
die im Schatten der Kerze ruht.

Diagonal wie die Liebe,
die quadrierten x-e
Das Leid ist mein Hindernis,
das wird mein Verhängnis.

Weltanschauung

Auf unendlicher Achse
parallel das Schaukelpferd
galoppiert staubwirbelnd
mit ungekämmter Mähne.
Verweigerte die Hafer
von der Speisekarte:
Auf unendlicher Achse
kläfft der Allmächtige.

III. Bei einer Kerze

Im lichten Feuer
tanzen meine Finger.
Wachs weinen die Kerzen
Ihre Schatten sind langsam Verschwunden.

Qual stört meinen Körper
egal, wo ist mein Liebhaber.
Unendlich ist unsere Zeit,
Verhängnis ruht nicht weit.

Weltanschauung

Auf endloser Achse
gibt's ein paralleles Schaukelpferd.
Sein Galopp ist wie eine Staubwolke,
Seine Mähne ist Werg.
Weder Hafer frisst es
noch Speisezetteln:
Der Weltgott gibt hals
auf endloser Spindel.

Zeitlos

bekannte Orte
 zart-bitter
 verlocken das Gemüt
 bekannte Gerüche
 fast verschollen
 die im Gedächtnis
 zeitlos ruhen
 erinnern erneut
 an Fall oder Ruhm

Alltag

Wohnungen spucken
 Menschen
 auf die Straßen
 der Tumult beirrt
 den Beobachter im Morgengrauen
 gesättigt kriechen Körper
 über den Pflaster
 verschwiegene Worte bleiben
 im Rachen stecken
 um keine Aufregung
 auslösen zu müssen

Was bleibt?

Tränen suchen dich
 hinter dem Vorhang
 meiner geschlossenen Augen
 du bist nur noch Farbe
 im Hintergrund
 meiner bläßen Erinnerungen

Suche

von zu Hause
 bis nach Hause
 führt mein Weg
 angekommen
 suche ich nach heilen Straßen
 meiner Phantasie

bis der nächste Mondschein
 alle wieder einschläfert

I.

Időtlenül

ismert helyek
 kesernyésen
 hívják elő
 a majd' elkallódott
 ismerős illatokat,
 melyek a tudatban
 időtlenül hevernek
 emlékeztetve újra
 az őszre vagy a dicsőségre

Mindennapok

Lakások embereket
 köpnek
 az utcákra
 a tömeg zavarja
 a megfigyelőt a hajnali szürkületben
 testek másznak telten
 az utca kövezetén
 és hogy ne váltsanak ki
 izgalmat
 elhallgatott szavak maradnak
 a torokba ragadva
 míg a következő holdfény
 újra mindenkit elálmosít.

Mi marad?

Könnyek keresnek
 lehunyt szemeim
 függőnye mögött
 már csak szín vagy
 homályos emlékeim
 háttérében.

Keresés

Otthonról
 hazavezet
 az én utam
 megérkező
 képzeletem ép utcáit
 keresem

II.

Időtlenül

ismerős helyek
 édes-keserűn
 csalják el lelked
 ismerős és félig
 elfeledett illatokkal
 melyek emlékezetedben
 időtlen nyugszanak
 s újra felidéznek
 bukást vagy dicsőséget

Mindennapok

emberek sokasága
 kiszakítva
 lakásukból utcára
 e tömeg hajnalban
 megfigyelőjét zavarba hozza
 telítetten kúsznak embertestek
 tetején macskaköveknek
 elhallgatott szavak
 torkokon akadnak
 hogy semmi izgalmat
 ki ne váltsanak
 míg fényére a Holdnak
 ismét mind elalszik.

Mi marad?

lezárt szemhéjaim
 függőnye mögött
 könnyeim téged keresnek
 már csak szín vagy
 háttérében
 a halvány emlékeknek

Keresés

házaig vezet
 utam, melyen
 elindultam
 megérkező
 a sértetlen utakat keresem
 melyeket kínál képzeletem

III.

Időtlen

Ismerős helyek
 keserédes
 lenyűgöző kedélye
 ismerős illatok
 a gondolatokban
 egészen elfeledve
 időtlen pihennnek
 megújulva emlékezik
 a bukásra vagy dicsőségre.

Hétköznapi

Lakások ontotta
 lakók
 az utcát róják.
 Zavaró tömeg
 örjíti meg hajnali megfigyelőnk.
 Tömötten kúszó testek
 tarkítja utcánk.
 Az elhallgatott szavak
 torkunkra fagynak
 hogy izgatottságuk
 titokban tarthassák, míg
 az éji holdsugár
 rájuk új álmodat bocsát.

Mi marad?

Lezárt szemeim
 függőnyén át
 könnyeim keresnek téged.
 Te lettél színfoltja
 emlékeim
 kifakult, sápadt háttérének.

Keresés

Otthonról
 házaig
 vezet utam
 megérkező
 keresem képzeletem
 boldogító utcáit.